

التحفة والضيافة

إلى عامة المسلمين وعلمائهم باللحاق إلى ركب الخلافة

د خلافت کاروان سره په یوځای کېدو عامو مسلمانانو او علماوو ته ډالۍ او میلمستیا

مؤسسة العزائم الإعلامية

بسم الله الرحمن الرحيم

الدولة الإسلامية

مؤسسة العزائم الإعلامية

الطبعة الأولى

ربيع الثاني 1444 هـ ق

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه، أما بعد: رب يسر ولا تعسر وتمم بالخير.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ [سورة محمد: 7].

نن د اسلامي امت کښتۍ د ظلمونو او وحشتونو په ګرداب کې نښتې ده، د ابراهيم عليه السلام د ملت لاروياڼو او د محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم په رېښتني امتيانو له هر لورې د غشو باران دی. هر طرف مسلمان نيول کيږي او تړل کيږي، که هغه د پاکستان ځمکه ده او که افغانستان، که عراق دی او که شام، که مصر او که فلسطين دی، که بورما، چيچنيا او ايغور دی او داسې نورو علاقو کې په مسلمانانو باندې د وخت سترو فراعنه و لکه هر يو امريکا، برتانيا، فرانسه، روسيا، چين او نورو کفارو له لورې د نه ختميدونکې تعذيبونو سلسله شروع ده.

زندانونه مو د عفت مندو خویندو او میندو څخه ډک شول، د عافیه صدیقیه په شمول د مسلمه امت زرګونو بچیانې د آزادۍ په هیله شپې او ورځې تیروي، او د عمر فاروق، علي بن أبي طالب، خالد بن الولید، ابو عبیده بن جراح، سعد بن أبي وقاص، قعقاع بن عمرو او داسې نورو ابطالو د اسونو د خپو ټپا اوریدو ته یې غوږونه جګ نیولي دي. د نړۍ هر مسلمان خفه، پریشانه او غمجن دی.

پوښتنه دا ده چې دا هر څه ولې وشو؟ مسلمان خو یو وخت په نړۍ کې منل شوې قوت و، د دې مرض علت معلومول پکار دي ؟ او بیا یې د حل لټه پکار ده.

کله چې مونږ د دغه حل په موخه د نبي علیه السلام احادیث مطالعه کول نو هغه راته خپل مرض او علاج ذکر کړو.

عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:

«إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ، وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ». سنن أبي داود.

رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمایل: کله چې تاسو ناروا (سودي) سودا ګانې شروع کړی او د غواګانو لکۍ مو ونیولې، او کروندې مو غوره کړلې او جهاد مو پریښود نو الله رب العالمین به درباندې ذلت مسلط کړي، دا به درنه نه لری کوي تر دې چې تاسو خپل دین ته راوګرځئ.

دې حدیث کې جهاد ته دین ویل شوی.

او یو بل حدیث کې دا زیادت هم ورسره نقل شوې " وإن الرجل ليتعلق بجاره يوم القيامة فيقول: إن هذا أغلق بابه، وضن عني بماله ". [تهذيب الآثار مسند عمر ج1/صـ108]

د قیامت په ورځ به یو سړي خپل ګاونډي کلک نیولې وي او دا

به وايي: دې زما نه خپل ور او مال بند کړې و.

نو د دې ټولو مشکلاتو حل صرف او صرف جهاد في سبيل الله او د اسلامي نظام قيام دی.

د توحيد او جهاد هغه ستر عمل چې يو سهار او مازيگر يې تر ټولې دنيا غوره دی. هغه عمل چې فقط په گرد يې د جهنم اوور حرام گرځی، هغه عمل چې په بې خوبۍ يې جنت واجبيږي، هغه عمل چې يو ډز يې د نفاق څخه د براءت شهادت نامه ده، هغه عمل چې يو ځل ولاړه يې د اوويا کالو بهتر ده، هغه عمل چې د غير مجاهد د ټول عمر روژه او قيام الليل ورسره برابر ندي، هغه عمل چې تر حج، کعبې جوړولو او حاجيانو ته زمزم اوبه ورکولو څخه غوره دی، هغه عمل چې د شرافت له امله يې رب العالمين جنت کې مستقله دروازه پرانيستې، هغه عمل چې جنت کې سل درجې ورته تياری دي، د هر دوه درجو ترمنځ د

ځمکې او آسمان هومره فاصله ده، هغه عمل چې يو ځاځکي وينې سره پخواني ټول ګناهونه معاف کيږي، هغه عمل چې له امله يې مجاهد د مرګ له سختيو بې خبره د جنت بې ساري منزلونو په سيلونه بوخت وي، د قبر او حشر د سختيو څخه په امن کيږي، د رب په دربار کې د عالم انسانيت د بربنډوالي پرمهال د ايماني جوړې مستحق ګرځي، په سر يې د ياقوت ګران بيه تاج کيښودل کيږي، د دوه اويا غټو سترګو حورو مالک او ۷۰ جهنميانو د شفاعت مستحق ګرځي، هغه عمل چې د حشر په سوځونکي ګرمۍ کې ۵۰۰۰۰ کاله انتظار کونکو د جملې څخه مجاهد بغير د حساب او کتاب جنت ته د ننوتلو په وياړ مشرف کيږي، هغه عمل چې د امت محمدي صلی الله عليه وسلم افتخار دی، هغه عمل چې له امله يې الله رب العزت د جنت ضمانت ورکړی، هغه عمل چې لږ ساعت پيره يې د رمضان المبارک مياشت کې د ليلة القدر په شپه د حجر اسود په خوا کې

عبادت څخه غوره ده، د اسلام کوپې، د اسلام مهمه ستن، د اسلام د حفاظت يواځنۍ لار، د ذلت او الاهي عذاب څخه د خلاصون ځانګړې لار، د الله جل جلاله د محبت عملي ثبوت، د کفر بالطاغوت حقيقي مظهر، د الولاء والبراء او د مستضعفينو د کومک ستر تصديق، قدم په قدم د رب رضا او د رب لقاء په لور نږدې کيدل، هغه عمل چې سراسر خير او خير دی، چې فضائل يې بيانول زمونږ له توانه بهر دي.

نو اې ملګرې يه! مونږ هم تاسې ته نن د دغه مبارک عمل دعوت درکوو، هغه د پلرونو او نيکونو تورې او غشي مو بيا راواخلئ، د هغه اسونو پړې مو بيا راخلاص کړئ، چې ستاسې پلرونو او مشرانو د هر يرغلګر پر خلاف د فتحې پر وخت تړلې وو، او راځئ چې د معاصر کفرونو په خلاف په ميدان باندې وجنګيږو، تر څو خپل بايللې مجد او شرافت ترلاسه کړو، د ذلت او مظلوميت جامې له تنه لرې کړو، د غلامۍ په زنځيرونو

دا کفار او مرتدين بيا وتړو، او د پخوا په خير په يو دينار باندې د کفارو بنديان بيا وپلورو.

او انسان چې کله د احاديثو کتابونو کې کتاب الفتن يعنې د فتنو بحث مطالعه کوي، نو دا ورته جوتيږي چې آخره زمانه کې به حقيقي اسلام باندې منګولې لګونکي خلک له ډيرو تکليفونو سره مخ وي، تر دې چې نبي عليه السلام فرمايلي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا، وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ». رواه مسلم.

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: اسلام په اول کې نآشنا و او دا به همدغه شان بيا نآشنا ګرځي، نو د غرباءو لپاره زيرى دى.

ددې حديث مصداق ته چې سوچ وکړو، چې نن سبا نړۍ ته

څوک ډېر نآشنا ښکاري ؟ آيا تش په نوم اسلامي دولتونه ؟ آيا طالبان ؟ نه، دغه ټول نن د کفري نړۍ لپاره آشنا څيرې دي، ځکه دوی د کفارو قوانين مني، له هغوی سره جوړيږي، نآشنا صرف د اسلامي خلافت شازلميان دي چې دوی يې د داعش په نوم پيژني او دا ورته يو بل مخلوق ښکاري.

لږ انسان سوچ وکړي چې د نبي عليه السلام حديث اوس په چا تطبيقيږي؟

دا واضحه ده چې د اسلامي خلافت په مجاهدينو سل په سله صادقيږي؛ والحمد لله.

همدغه رنګه زمونږ او ستاسې خوږ نبي محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم په يو مبارک حديث کې فرمايي:

عَنْ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " يُوشِكُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمُ الْأُمَمُ مِنْ كُلِّ أُفُقٍ

كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ عَلَى قَصْعَتِهَا ". [رواه الإمام أحمد في مسنده وهو حديث حسن]

زر دی چې پر تاسې به ټول (کفري او باطل) امتونه له هر اړخه داسې راټول شي، لکه څنګه چې وږي خلک پر کاسه راټولیږي.

مسلمانانو وګورئ! نن سبا کفري ملتونه پر چا راټول دي، آیا تش په نامه هغه دولتونو باندې چې واګې یې د بین الملل په لاس کې وي، د سیکولر او غربي اسلام دعوه دار دي ؟

نه ورونو! د هغوی خو هر قسمه ملاتړ کوي، له بانک جهاني څخه هر یو ته خپل مقرر سهم ورکوي، مالي او نظامي کومکونه یې کوي، مختلف نوعه تړونونه له یو بل سره لري.

ښه،نو یو څوک به ووایي چې نړیوال او ډلې ټپلې به په نورو تنظیمونو راټول وي ؟

خو كه مونږ او تاسې له انصاف څخه كار واخلو، دا حقيقت به راته څرګند شي چې نن سبا يوازې د اسلامي خلافت مجاهدينو پر خلاف د نړۍ ټول كفري ځواكونو او مرتدو لښكرو ائتلاف كړې دی. حسبنا الله ونعم الوكيل.

د نړۍ تر ټولو ستر بم يې په همدوی وغورځاوه، په ټوله نړۍ كې پرې اقتصادي، عسكري، امني او سياسي هر نوعه بنديز دی، له هيڅ كافر او مرتد سره تړون نه لري.

جيلونه له دوی ډک دي، حتی هغه معصوم او ګلالي ماشومان هم د خپلو عفت مندو مېندو سره د زندان سختې شپې تيروي، په خلاف د تنظيمونو لكه طالبان وغيره چې د واک څخه مخكې د دوی ښځينه وو او ماشومانو د حيات آباد، اسلام آباد او كوئټې په ماڼيو كې د نړۍ له ټولو پرمختللي وسايلو او اسبابو څخه خوندونه اخستل او نارينه بنديان يې امريكا سره د

تسليمۍ او ذلت څخه ډک ترون په لړ کې زيات اذاد شو او سابقه افغان اداري زندانونو کې د اسلامي خلافت د مجاهدينو او د طالب بنديانو ترمنځ توپيري چلند له هيچا پټ نه وو، د اسلامي خلافت مجاهدين بنديان د خپلې سپيڅلې عقيدې په بنا په زندانونو کې هم له دغه مرتدينو د نفرت اظهار کوي ، دوۍ ته مرتدين وايي او هيڅ ډول سرټيټي ورته نه کوي خو برعکس بيا طالب بنديانو په زندانونو کې د امريکايانو سره دوستي وه.

د اسلامي خلافت ټول مشران او کشران د کفارو په تور لسټ کې دي او د تش په نوم اسلامي دولتونو مشران خو د کفارو د تحالف غړي دي او د طالبانو نومونه هم ورځ تر بلې له دغه تورو لسټونو څخه شنو لسټونو ته منتقل کيږي.

دلته به دا اووايو چې نبي عليه السلام د حق ډلې نښه دا بيانه کړې، چې د هغوۍ په خلاف به باطلې ډلې راټوليږي.

مسلمانانو که فکر وکړو! نن دغه باطلې ډلې په چا راټول دي ؟؟؟

د حق پیژندلو ناآشنا فارمول نبي علیه السلام ښودلی، لږ تدبر وکړو، حق به ومومو! ان شاء الله.

په یو بل حدیث کې محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايي: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ الصَّابِرُ فِيهِمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرِ ". [سنن الترمذي ومسند أحمد (حسن)]

ژباړه: رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل:خلکو باندې به داسې وخت راشي چې په دین کلک پاتې کیدونکي به د سکروټو نیونکي پشان وي.

دا د نبي علیه السلام ارشادات خو هسې تصورات ندي او نه هم کومه افسانه ده، بلکې دا حقیقتونه دي، دا واقعیتونه دي،په

خارج کې مصداق او وجود لري، ځکه د حق پلټونکي لپاره د مشعل حيثيت لري، د الصادق المصدوق عليه السلام هره وينا راخله او پر دې زمانه يې تطبيقوه، ډير زر به د حق خاوند وګرځې.

نو نن په سکروټو څوک سوځيږي ؟

د پنځوس شهيدانو اجر به چا ته په نصيب کيږي، آيا هغه خلکو ته چې د څو ټکو په بدل شپه او ورځ ديموکراسۍ لپاره ځانونه ستړي کوي او که هغه طالبانو ته چې له کفر مشرانو سره د کفر په ميزونو ناست دي او د اسلام او مسلمانانو په خلاف دسيسې جوړوي، پلان ګزاري کوي، او د دې ملت شهيدانو وينو خرڅولو لپاره طرحې جوړوي ؟ نو هر عاقل به دا ځواب ووايي چې نه! دا فضائل د هغه فدايي ځوانانو لپاره دي چې پرون هم د دين د قيام لپاره په ډګر ولاړ و او نن يې هم دغه سنګر راټينګ

کړی. ان شاء الله.

عجيبه نده ؟ د افغانستان، پاکستان، سعودي، ايران، مصر، يمن، جزائر او دا نور دولتونه هم د اسلام دعوه لري، طالبان هم دغه کلمه وايي او د خلافت مجاهدين هم دغه د توحيد خوږه کلمه وايي آخر د توپير علت څه دی؟

چې دا دولتونه او طالبان په ټوله نړۍ کې آزاد دي، د حکومت حق لري، د نړۍ له هر کفر سره مخامخ په ميزونو ناست دي، د اشغالگرو لخوا ورته د افغانستان واک وسپارل شو، او د خلافت مجاهدين په غرونو کې هم نه پرېږدي ؟

اې مسلمانه ! اصلي او اساسي علت يې دا دی چې يو د شريعت د تقاضا مطابق، د نبوي تعليماتو په رڼا کې کلمه وايي او دې نورو صرف تش په نوم د کلمې تلفظ کړی.

نو تا ته به د حقې او باطلې ډلې صفات په گوته شي.

نن د دغه دين په وجه څوک په سکروټو سوځي ؟

د نبي عليه السلام د منهج مطابق د خلافت اعلان چا کړی ؟

د وينځو او غلامانو نظام چا راژوندي کړ ؟

د غلا، زنا، لواطت، قطاع الطرق، قذف حدونه چا تطبيق کړي؟

د جمهوريت جرړې چا وويستلې ؟

مسلمانان تر کوم بيرغ لاندې متحد شول ؟

نړيوال مرتدين د چا د لاسه ذليله دي ؟

کفر ته عبرتناک گزارونه چا ورکړل ؟

د چا د نوم څخه د جهان فراعنه مرعوب دي ؟

نړيوال مهاجرينو ته چا ځاي ورکړ ؟

له رعيت سره د عدل مثالي نظام چا وړاندې کړ ؟

د کفر له بین المللي حدودو څخه چا انکار وکړ ؟

د سولې، امن او آزادۍ په نوم د کفر له غلامۍ او تسلیمۍ څخه چا انکار وکړ ؟

لنډه دا چې په پنځلسمه پیړۍ کې سل په سله د الله دین په ځمکه چا تطبیق کړ؟

بحمد الله، دا د اسلامي خلافت مجاهدین دي، څکه خو امریکا پرې خپل هغه زور استعمال کړ چې پر ۱۹ کاله کې یې په طالب نه و استعمال کړی، د بمونو مور د آزمون لپاره ورته د اسلامي خلافت شاه زلمو سیمې مناسب وکتلی شوی نو خپل د زړه براس او د دماغو قهر سړولو لپاره یې دغه ستر بم هم د امیر المؤمنین ابو بکر بغدادي تقبله الله پدې لښکرو باندې ورگوزار کړو، او د خلافت د جنازې په تمه یې له بې پیلوټه او نورو الوتکو څخه عکاسي کوله، خو رب په خپل زور مات کړل؛ والحمد لله.

ورونو ! غرض زمونږ دا دی چې نن سبا ډیرو خلکو هسې د اسلام څادر په څان راچولی خو که دغه څادر ترې پورته کړئ نو دا به درته ښکاره شي چې لاندې د اسلام پرځاي یهودیت، نصرانیت او سیکولریزم پټ دی. له سیاف او ګلبدین راوروسته طالبان هم د بین الملل په شرکي قوانینو راضي شول او د ډیموکراسۍ په سیالۍ کې د کابل اداري رقیبان وګرځیدل او د بریا لپاره هر یو خپل صلیبي او علماني بادار (امریکا) ته څان نزدې کوي، خو راته ښکاري پدې لوبه کې د (ای. ایس. ای) لوبغاړي بریمن شي، نو پدغه هدف مو دا مناسبه وګڼله چې خپلو ورونو ته دعوت ورکړو چې اسلامي نظام لپاره کوشش وکړو، چې دا ملت بیا د اسلام په نوم څوک ونه غولوي، د اولس د وینو، قربانیو، آهونو، دردونو، کړاوونو، فریادونو، زخمونو، هیلو، آرزو ګانو، جهادونو، هجرتونو او طاعتونو په سر بیا څوک تجارت ونه کړي. څکه د اسلام په جامه کې زیات

وچیچل شو، نور ملت سترې دی که دا ځل هم په باطلو ډلو پسې روان شي نو مسیر به یې بیا تورتم او نتیجه به یې ناکامي وي.

عزتمندو! حالت مو تر مخې دی، دا هغه وخت دی چې د نن عصر منافقان د نبوي دور د منافقانو دنده پرمخ وړي.دا د هغه منافقانو طرز دی چې جهنم ورته واجب و او د احزاب په ورځ یې دا شعارونه ویل:

◆ وَإِذْ قَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَٰٓأَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَٱرْجِعُوا ۚ
[سُورَةُ الأَحزَاب : 13]

ژباړه: کله چې له هغو څخه یوې ډلې وویل: "اې د یثرب خلکو! ستاسې لپاره نوره د ایسارېدو موقعه نشته، بېرته وګرځئ.

هلته مخامخ دښمن پروت دی، د الله رسول د جنګ په ډګر وړې او ترې خو لکه غر ولاړ دی او دلته دوی ویل، چې راځئ چې تښتو. دښمن زورور دی او مجاهدین کمزوري دي، تیښته پکار

ده، ځان پټول پکار دي. نن همدا توصيه زمونږ هغه خلکو ته ده چې مجاهدین ناپوهه او ځان ډیر هوښیار او پوهه ګڼې؟ چې بس دی، څه چې وشو هغه هسې هم وشو خو نور احتیاط هم کوئ د کوم هدف او کومو لاس ته راوړنو لپاره ،همدومره مضر احتیاط مو بس نه دی ؟.

◆ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. [سُورَةُ الأنفَال : 49]

ژباړه: کله چې منافقانو او هغو خلکو چې زړونه يې په ناروغۍ اخته دي، ويل چې: «دا خلك خو د دوی دين ليونيان کړي دي.» - په داسې حال کښې چې څوك پر الله توکُل وکړي، نو په باوري ډول الله زيات برلاسی او د حکمت څښتن دی.

◆ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. [سُورَةُ آل عِمرَان :

[173

ژباړه: هغه کسان چې خلکو (منافقانو) ورته وويل: "ستاسې پر خلاف لويي لښکرې راغونډې شوي دي، له هغو څخه ووېرېږئ ."- نو ددې په اورېدو يې نور هم ايمان پياوړی شو او هغو (مؤمنانو) ځواب ورکړ چې زموږ لپاره الله کافي دی او هماغه ډېر ښه کار جوړوونکی دی.

نن هم خلک وايي: امريکا او تحالف، داسې قوتونه راجمع کړي دي، مقابله يې ناممکنه ده. دا ټيکنالوجي ده او داسې ليزر گائيډ بمونه دي او قسما قسم طياری دي، خو د الله په فضل دا هر څه موږ وليدل، سره د اسبابو داسې بې زړه پوځ دی چې حد يې نشته، رب به د مومنانو مدد خامخا کوي خو چې ټولنه او معاشره کې خير او صلاح راشي، ځکه الله جل جلاله نيک عمله مومنانو سره د نظام وعده کړې.

◆ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِۦ مَا نَرٰىكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِىَ الرَّأْىِ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍۭ بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِينَ. [سُورَةُ هُود : 27]

ژباړه: په ځواب کښې د هغه د قوم هغو مشرانو چې د هغه د خبرې له منلو څخه يې انکار کړی ؤ، وويل: "زموږ په نظر کښې خو ته له دې پرته نور څه نه يې، يوازې زموږ غوندې يو انسان يې؛ او موږ ګورو چې زموږ له قوم څخه يوازې هغو کسانو چې زموږ په وړاندې ټيټ خلك ول، بې فکره او بې غوره يې ستا پيروي غوره کړېده. او موږ هيڅ شی هم داسې نه مومو چې په هغه کښې تاسې زموږ څخه څه لوړوالی ولرئ؛ بلکې موږ خو تاسې درواغجن ګڼو."

◆ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلٰى حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُۥ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِۦ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهِۦ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْءَاخِرَةَ ۚ

ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ. [سُورَةُ الحَجّ : 11]

ژباړه : او په خلكو كښې ځوك داسې دي چې په ځنګ باندې په اوړېدو سره (خپلو ګټو ته درسېدو په خاطر) د الله بندګي كوي، كه ګټه يې تر لاسه شوه، نو پرې ډاډه شو. او چې كوم كړاؤ پرې راغی، نو پر بل مخ راوګرځېده، د هغه دُنيا هم لاړه او اخرت هم. دغه ښكاره خساره ده.

◆ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِى الصَّدَقٰتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ ۙ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ. [سُورَةُ التّوبَة : 79]

ژباړه : هغه كسان چې د مؤمنانو پر مالي قربانيو تبصرې كوي، چې په خوښه او مينه يې لګوي. او په هغو كسانو پورې مسخرې كوي چې له هغو سره له دې پرته نور څه نشته چې پر خپل ځان تكليف تيروي او لګښت كوي. الله په دې ملنډو

وهونکو پورې مسخرې کوي او د هغو لپاره دردناکه سزا ده.

نو پرون دغه خبرې، دغه کافرو کولې او نن هم کافر او کمزوري خلک وايي: چې دا مجاهدين پدې کمزوري وسايلو امريکا او طالبان وهي!!

كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۘ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ او د دې مقولې مصداق " ما أشبه الليلة بالبارحة ".

او دا مومنان هم د "متى نصر الله " چيغې وهي:

◆ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُم ۖ مَّسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ. [سُورَةُ البَقَرَة : 214]

ژباړه : ايا تاسې دا انګېرئ چې همداسې به جنت ته ننوځئ، په

داسې حال کښې چې لا تر اوسه پر تاسې هغه هر څه نه دي تېر شوي، چې ستاسې څخه پر مخکنیو مؤمنانو راغلي دي؟ پر هغو ستونزي راغلې، کړاونه ورته ورسېدل، ولړزول شول، آن تر دې چې د وخت پیغمبر او د هغه مؤمنانو ملګرو فریادونه وکړل چې د الله مرسته به کله راشي؟ په هغه وخت کښې هغو ته ډاډېنه ورکړه شوه چې هو د الله مرسته نژدې ده.

◆ قَالُوٓا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَن تَأْتِيَنَا وَمِنۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْأَرْضِ فَيَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ. [سُورَةُ الأعرَاف : 129]

ژباړه : د هغه د قوم خلکو وویل: "ستا له راتګ څخه مخکې هم موږ ځورول کېدو او اوس ستا په راتګ هم ځورول کیږو."
- هغه ځواب ورکړ: "هغه وخت نژدې دی چې ستاسې رب، ستاسې دښمنان هلاک کړي او تاسې ته په ځمکه کښې خلافت

درکړي. بیا وګوري چې تاسې څنګه عمل کوئ."

◆ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَرُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا. [سُورَةُ الأحزَاب : 10]

ژباړه : کله چې سترګې له ویرې تېږي وختلې، زړونه خولې ته راغلل. او تاسې د الله په باب راز راز ګومانونه وکړل.

◆ حَتَّىٰٓ إِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوٓا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَآءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّىَ مَن نَّشَآءُ ۖ [سُورَةُ يُوسُف : 110]

ژباړه : ان تر دې پورې چې کله پیغمبران له خلکو څخه ناهیلي شول او پیغمبرانو هم دا وانګیرله چې د عذاب په باب هغو ته درواغ ویل شوي ول؛ نو په ناڅاپي ډول پیغمبرانو ته زموږ مرسته ورسېدله. نو چا ته چې زمونږ خوښه شي نجات ورکوو.

د دې په تفسیر کې امام ابن جریر الطبري مختلف اقوال راوړي،

چې يو قول پکې دا دی:

عن ابن أبي مليكة، قال: قرأ ابن عباس:(حتى إذا استيأس الرسل وظنوا أنهم قد كذبوا) : كانوا بشرا ضعفوا ويئسوا.

ژباړه: هغه انبياء هم بندګان ؤ، کمزوري ؤ او نااميدي پرې راتلله.

قال لي ابن عباس: كانوا بشرا. وتلا ابن عباس: (حتى يقول الرسول والذين آمنوا معه متى نصر الله ألا إن نصر الله قريب) قال ابن جريج: قال ابن أبي مليكة: ذهب بها إلى أنهم ضعفوا فظنوا أنهم أخلفوا.

او عبد الله بن مسعود رضي الله عنه هم دا فرمايي: دې نه مراد هغه څه دي چې ته يې بد ګڼې، عبد الله بن مسعود: قال: هو الذي تكره. [تفسـير الطبري]

مطلب انبياؤ باره کې دا خبره مومنانو باندې درنه لږي خو دا حقيقت دی، بندګان و، هم دغه بدنونه، دماغ او فکر يې درلود.

چې په انبياءو داسې حالات راتلل، نو ددې وخت په مومنانو خو به خامخا راځي، هغه کومه سخته وه چې دې مجاهدينو ونه ليده، خو ان شاء الله دا هر څه رب ته معلوم دي او هغه خه بدله ورکونکې دی.

د دې عصر سره بعضې مشهور احاديث ډير ربط لري، لکه د نسائي مشهور حديث:

① عَنْ سَلَمَةَ بْنِ نُفَيْلٍ الْكِنْدِيِّ ، قَالَ : كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ رَجُلٌ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَذَالَ النَّاسُ الْخَيْلَ ، وَوَضَعُوا السِّلَاحَ ، وَقَالُوا : لَا جِهَادَ قَدْ وَضَعَتِ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ، فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِوَجْهِهِ ، وَقَالَ : " كَذَبُوا الْآنَ الْآنَ جَاءَ الْقِتَالُ ، وَلَا يَزَالُ مِنْ أُمَّتِي أُمَّةٌ يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ،

وَيُزِيغُ اللَّهُ لَهُمْ قُلُوبَ أَقْوَامٍ ، وَيَرْزُقُهُمْ مِنْهُمْ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ ، وَحَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ ، وَالْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَهُوَ يُوحَى إِلَيَّ أَنِّي مَقْبُوضٌ غَيْرَ مُلَبَّثٍ ، وَأَنْتُمْ تَتَّبِعُونِي أَفْنَادًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ ، وَعُقْرُ دَارِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّامُ ".

[سنن النسائي]

ژباړه : سلمة بن نفيل الكندي رضي الله عنه فرمايي: .زه نبي عليه السلام سره ناست وم، نو يو سړي وويل: اى د الله رسوله! خلکو اسونه وتړل او اسلحه يې کېښوده او وايي: جهاد ، جهاد نشته، بس جنګ ختم شو، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته مخ وروګرځاوه او ويې فرمايل: اوس د جنګ ميدان تود شو، او زما د امت څخه يوه ډله به هميشه په حق جنګيږي، او د دوی په خلاف به الله جل جلاله د ډيرو قومونو زړونه کاږه کړي، او د دوی څخه به ورته رزق ورکوي، تر دې چې قيامت قائم شي، او تر دې چې د الله جل جلاله وعده راشي، او د اسونو په تندو

کې تر قیامته خیر پروت دی، او ما ته دا وحي شوې ده چې زه له تاسې تلونکې یم، نور وخت نه تیروم، او تاسې به زما نه وروسته ډلې ډلې شئ، ستاسې بعضې خلک به د نورو څټونه وهي او د مومنانو معسکر به شام وي.

ا : په دې حدیث مبارکه کې ډیر فوائد دي، بعضو ته مونږ اشاره کوو:

دې حدیث کې دا خبره بیان شوې، چې نبي علیه السلام پر وخت هم بعضې خلکو د جهاد د پاي دعوه کړې وه، نو نن هم بعضې خلک دا وایي، چې ډیر جهادونه مو وکړل، بس نور نه کوو، اوس د فتنې جنګ دی، نو مونږ دوی ته هماغه نبوي جواب لرو " تاسو دروغ وایاست، د جنګ میدان خو اوس ګرم شو ".

ب: دې حدیث کې د جهاد تر قیامته قیام خبر ورکړ شوې. لکه " وَالْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ" او "وَلَا يَزَالُ

مِنْ أُمَّتِي أُمَّةٌ يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ... حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ "،

ژباړه : تر قيامته به يوه ډله په حق جنگ كوي، همدغه شان روايات بخاري، مسلم كې هم راغلي:

عَنْ مُعَاوِيَةَ ، يَقُولُ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، يَقُولُ : " لَا يَزَالُ مِنْ أُمَّتِي أُمَّةٌ قَائِمَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ ، وَلَا مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَهُمْ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ " ، قَالَ : عُمَيْرٌ ، فَقَالَ مَالِكُ بْنُ يُخَامِرَ : قَالَ مُعَاذٌ وَهُمْ بِالشَّأْمِ. [رواه البخاري]

ژباړه : زما د امت يوه ډله به د الله په امر ولاړه وي، د چا جدا كيدل او خلاف كول، دوی ته هيڅ ضرر نه وركوي، تر دې چې د الله فيصله راشي او دوی به په همدې كلک وي ". عمير وايي: مالک بني خامر وايي: معاذ رضي الله عنه ويل: چې دا خلک به شام كې وي.

دې ډلې ته فرقة ناجية او طائفة منصورة ويل كيږي. دا كوم

خلک دي نو امام نووي وايي: قال البخاري هم أهل العلم وقال أحمد بن حنبل رضي الله عنه إن لم يكونوا أهل الحديث فلا أدري من هم قال القاضي عياض إنما أراد أحمد أهل السنة والجماعة ومن يعتقد مذاهب أهل الحديث قال الإمام النووي يحتمل أن هذه الطائفة مفرقة بين أنواع المؤمنين فمنهم شجعان مقاتلون ومنهم فقهاء ومنهم محدثون ومنهم زهاد وآمرون بالمعروف وناهون عن المنكر ومنهم أهل أنواع أخرى من الخير ولا يلزم أن يكونوا مجتمعين بل قد يكونون متفرقين في أقطار الأرض وفي هذا الحديث معجزة ظاهرة فإن هذا الوصف ما زال بحمد الله تعالى من زمن النبي صلى الله عليه وسلم إلى الآن ولا يزال حتى يأتي أمر الله المذكور في الحديث. [شرح مسلم ج13/صـ67]

ژباړه : امام بخاري وايي، دې نه مراد علماء دي، امام أحمد وايي، دا محدثينو نه علاوه بل هيڅوک نشي کيداى، قاضي عياض وايي:

د امام أحمد مراد أهل سنت والجماعت او د محدثينو په عقيده خلک دي.بيا امام نووي وايي: دا احتمال شته چې دغه ډله مختلفو مومنانو کې تقسيم وي، بعضې پکې زړور جنګيالي وي او بعضې پکې فقهاء، بعضې محدثين، عبادت ګذار، په نيکۍ امر کونکي او ګناه څخه منع کونکي وي،او بعضې پکې د نورو نيکيو والا وي، دا لازمه نه ده چې ټول يوځاي وي، بلکې کله دا د نړۍ په بيلا بيلو سيمو کې يو بل څخه لرې پراته وي. او پدې حديث کې د نبي عليه السلام ښکاره معجزه ده، هغه دا چې دغه صفت د نبي عليه السلام زمانې نه تر اوسه موجود دی او هميشه به وي، تر دې چې دغه حديث کې ذکر شوي د الله پريکړه راشي.

مونږ وايو: د امام نووي تشريح هم مناسبه ده خو يو ستر صفت يې حديث خپله بيان کړی "الحديث يفسر بعضه بعضا " وَلَا

تَزَالُ عِصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَاوَأَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ". [رواه مسلم كتاب الإمارة]

ژباړه : زما د امت یوه ډله به همیشه په حق جنګیږي، په خپلو دښمنانو به تر قیامته برلاسی وي.

او علماء به پکې هم داخلیږي، خو چې د قتال همکار، خیرخواه او د مجاهدینو روزنکي وي نه خلاف کونکي، ځکه بیا یقاتلون، نه صحیح کیږی.

ج ـ: بیا برابره خبره ده که دغه مخالفت او جدا کیدونکې مشر وي که کشر، مشهور سړی وي او که غیر مشهور، لږ کسان وي او که غټه ډله وي، دوی ته هیڅ ضرر نه ورکوي او د هغې جبیره، الله رب العالمین زر ورکوي. که کوم خلک مخالف یا جدا شو، د هغوی د تباهی خبره ده، مرګ یې د جاهلیت دی. ځکه حدیث کې راځي:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ يَرْوِيهِ ، قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَكَرِهَهُ فَلْيَصْبِرْ ، فَإِنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ يُفَارِقُ الْجَمَاعَةَ شِبْرًا فَيَمُوتُ ، إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً ". [متفق عليه]

د ـ دې حديث کې چې شام مرکزيت بنودل شوې، آخره زمانه مراد ده:

1. اول دغه نسائي حديث نه معلوميږي لکه علامه سيوطي وايي:

وعقر دار المؤمنين الشام قال في النهاية بضم العين وفتحها أي أصلها وموضعها كأنه أشار به إلى وقت الفتن أن يكون الشام يومئذ آمنا منها وأهل الإسلام به أسلم.

ژباړه : او د مومنانو معسکر به شام وي، نهايه کې وايي: چې عين په ضمې او فتحې دواړه سره صحيح دی، او عقر اصل او ځاي ته ويلې کيږي، ګويا نبي عليه السلام د فتنو وخت ته اشاره

کړې ده، چې شام به دغه ورځ د فتنو نه په امن کې وي او مسلمانان به دلته په سلامتيا کې وي. [حاشية السيوطي على النسائي ج6/صـ 214]

او همدا خبره علامه السندي هم کړې ده.

2. په هغه نزدې وخت کې نبي عليه السلام د شام خلکو صفت نه بيانوي، ځکه خپل منځي جنګونو کې د هغوی اجتهاد خطاء و، علي رضي الله په حقه و، نو د حق خليفه خلاف جنګ باندې نبي عليه السلام د دوی ستاينه نه کوي، نور هغه ټول پاک خلک و او الله به ورته مغفرت کړې وي، ان شاء الله.

3. کچيرته دې نه مراد هم هغه نزدې زمانه شي نو ولې حجاز د مومنانو معسکر او مرکز نه و ؟ حالانکه حجاز کې د شام نه غوره خلک اوسيدل. والله أعلم.

ه ـ: بله نښه د حق پرستو خلكو دا ده چې ډيرو قومونو زړونه به الله جل جلاله د دوی په خلاف كړي. د " زاغ " معنى كله حق ته ميلان كې استعماليږي خو اكثره د حق په خلاف استعماليږي. د دې بله قرينه دا هم كيدايشي چې "ويـرزقـهم منـهم " د دې قومونو څخه به الله ورته رزق وركوي، نو د جهاد اكثر آمدن له غنيمت له لارى وي، نو دغه خلكو زړونه به خلاف شي. والله أعلم. نن تاسو كتلې شئ چې ټوله كفري نړۍ د خلافت اسلامي پر خلاف ولاړه ده او امارت جنګياليو سره د صلح په نوم موالات او انډيوالي كيږي.

و ـ: د دې شبهې جواب هم وشو چې مجاهدينو اكمال له كوم طرفه كيږي؟ نو دوه لارې شوې كنه: يوه هغه ډله چې مجاهدينو سره موافق ده او مالي مرسته ورسره كوي. دويم د دغه كفارو، مرتدينو او پاڅون خيلو څخه غنيمتونه وركوي. او دا خو ډير كمزورې پوښتنه ده ، ځكه رب حيواناتو ته رزق وركوي نو د

خپلې لارې باشهامته مجاهد ته به رزق او اسلحه نه ورکوي.

نبي عليه السلام فرمايي، زما رزق زما د نيزې لاندې دی:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " بُعِثْتُ بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ بِالسَّيْفِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي ، وَجُعِلَ الذِّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي. [مسند أحمد وسنده حسن إن شاء الله]

مطلب چې زما معاش الله رب العالمین د غنیمت نه ګرځولې، او غنیمت جهاد سره لاس ته راځي، او د نبي عليه السلام د طريقو خلاف کې د غلامۍ او د جزيې ذلت او سپکاوې پروت دی.

دا نبوي جواب شو، دغه لارې نه اکمال کیږي. دا تپوس اکثره ناپوهه خلک کوي، دا د دې طاغوتي حکومتونو حربې وي، چې کوم مجاهد په جذبه کې راشي او خپل اقتصادي منابع ونبايي.

ز : د فتنو پر وخت د حقې ډلې مركز هم ښودل شوې، چې شام دی. نو خلافت مرکز همملته دی. که څوک ووايي: هلته خو نورې ډيرې ډلې دي، نو تخصيص د خلافت څنګه کوئ؟

جواب دا دې چې د نورو ټولو ډلو موالات او تحالف، يو نه يو

کافر سره ثابت دی، سيوا د دغه مبارکو خلکو نه. لکه خلافت دا اسرار راښکاره کړي، خصوصا د خلافت اسلامي د "حوران او ادلب " ويډيو ګانې تاسو کتلې شئ.

دغه شان نور هم ډير عجيب فوائد پدې حديث کې شته.

او که دالله عزوجل په توفيق مونږ تاسې د اسلام نصرت لپآره ګامونه واخستل نو رب به يو قوي تمکين راکړي. باذن الله.

وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ. [سُورَةُ القَصَص : 5]

ژباړه : او موږ دا اراده درلودله چې پر هغو خلکو چې په ځمکه کښې ذليل ګرځول شوي ول، مهرباني وکړو، رهبران يې وګرځوو او هماغوې وارثان وګرځوو.

وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَاءُ ۖ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ. [سُورَةُ يُوسُف : 56]

ژباړه : په دې توګه موږ په هغه هيواد کښې د يوسف لپاره د حاکميت لاره هواره کړه. د هغه خوښه وه چې په هغه (هيواد) کښې چې چيري يې غوښتل ځان ته ځای جوړ کړي. زموږ چې چا ته خوښه شي خپل رحمت ورپه برخه کوو، د ښو کسانو اجر موږ نه ضايع کوو.

او همدغه شان نور ګڼ شمیر آیاتونه دي، چې دا د الله جل جلاله په خوښه یو کوني امر دی. نو دا د انسان له وس او اختیاره بهر دی.

او د خلیفه سره بیعت او اسلامي نظام کې د کسانو او افرادو قلت او کثرت ته اعتبار نشته، تاسې وګورئ د مدینې انصارو څنګه قرباني ورکړې وه، څنګه مشوره یې سره کړې وه.

گرانه ملګری یه د اسلامي دولت قیام لپاره اول بیعت اوویا کسانو کړی وو:

بیعت په انسان هر حال کې لازم دی، نبي علیه السلام سره ابتدائي د نظام جوړولو بیعت، اوویا کسانو کړې و. د بیهقي روایت کې راغلي: جابر بن عبد الله رضي الله عنه فرمایي:

فائتمرنا واجتمعنا سبعين رجلا منا، فقلنا: حتى متى رسول الله صلى الله عليه وسلم يطرد في جبال مكة ... وعلى أن تنصروني

إن قدمت عليكم يثرب، وتمنعوني مما تمنعون منه أنفسكم وأزواجكم وأبناءكم ولكم الجنة ". [السنن الكبرى للبيهقي ج9 صـ 16]

ژباړه: مونږ مشوره وکړه او اوويا کسان راجمعه شو، مونږ وويل: تر څو به نبي عليه السلام د مکې په غرونو کې يوځاي بل ځاي شړلې کيږي ... (تر دې چې بيعت کې دا الفاظ هم وويل) که زه مدينې ته درغلم تاسو به زما ساتنه د خپلو بچو او

ښځو پشان کوئ او ستاسو لپاره به جنت وي.

نو دا وګوره، په دې حديث کې د مدينې د دولت په اړه بيعت وشو او اوويا کسان و، نو حق پرست امير سره بيعت کې د مبايعينو قلت او کثرت ته نشي کتلى.

او د اشغالګر راتلو سره جهاد په ټولو مسلمانانو فرض ګرځي.

عزتمندو ورونو اشغالگر يواځې امريكايان او متحدين نه ول، بلكې طالبان هم اشغالگر دي چې زمونږ دين يې اشغال كړى، زمونږ اسلام يې اشغال كړى، دلته يې د بين الملل شركي قوانينو موافق يو نظام جوړ كړى، چې الف نه تر ياء پورې شركي نظام دى. بلكې نن د طالب ضرر اسلام او مسلمانانو ته د امريكا څخه هم زيات دى، دا ځكه :

١. طالبان د اسلام په نوم كفر لكه سيكولرزم، وطنيت، قوميت، بشر حقوق، بين المللي قوانين، وضع د قانون، سيكولر تعليمي نظام او د الله شريعت بدلولو كفرونه خپروي او د امريكا كفر ښرگند دى، هر چا ته واضحه ده.

٢. طالبان اى ايس اى ده، او اى ايس اى خو د اسلام لپاره د امريكا نه ډيره خطرناكه ده.

۳. د اسلامي خلافت مجاهدينو څخه امريكايانو، كابل اداري او د پاكستان حكومت هيڅكله تمكين نشو قبضه كولاى، د الله په فضل سره، خو دغه كفارو او طالبانو چې ائتلاف وكړ، نو خپل دغه ناپاك هدف كې موقت بريالي شول. مشهور متل دى چې تبر كې د وني لاستې نه وي نو ونه نشي چپه كولاى، نو طالب چې د اسلام دغه دروغجنه شكله وانه چوي عام مسلمانان نشي دوكه كولاى، همدا د طالب كفري امتياز ده، چې امريكا كوم كار د بمونو مور، بې دوه پنځوس او نورو پرمختللو طيارو سره ونشو كړاى هغه كار يې پخپلو اربكيانو طالبانو وكړ.

۴. نن امريكا وتښتيده خو خپل نظام يې د طالب ټوپک سالارانو ته وسپارو، ځكه همدا طالب د امريكا اهداف دلته تطبيقوي، او په كومه ورځ يې چې خلاف وكړ نو په هماغه ورځ به تاسې وګورئ چې نړيوال كفار يې پرخلاف د سابق په څير ائتلاف وكړي. خو عام خلک به پدې غولوي چې اوس نو

اسلامي نظام دی، اوس ولی جنګ وشي، نوره مبارزه د څه لپاره ؟ خو دې ته به فکر نه کوي چې پدې طالب دې بیا حمله ولی وکړه ؟ امریکا خو خپله دا چیغې وهي چې طالب ۱۹ کلن پخوانې طالب ندی. چې طالب هغه پخوانې طالب ندی، خو معلومه شوه چې ډیموکرات طالب دی، معلومه شوه چې امریکا نده بدله شوی طالب بدل شوی، نو هدف د جهاد خو حاصل نشو، دا خو امریکایي او پاکستانې اسلام قائم شو، الهي او محمدي نظام خو ندی قائم شوی، لهذا مسلمانانو مبارزه به جاري وي، جنګ به روان وي، تر دې چې دا نظام سل په سله اسلامي وګرځي.

امریکا وايي چې زه نن افغانستان څخه وځم نو خپل هدف مې ترلاسه کړی، هدف یې څه شی دی ؟ هدف یې سیکولرزم ده، او همدا اهداف به ورله طالبان ساتي.

۵.امریکا اصلي کافر دی او طالبان مرتدین دي، او شیخ الاسلام وایي:"وَالْمُرْتَدُّ شَرٌّ مِنْ الْكَافِرِ الْأَصْلِيِّ مِنْ وُجُوهٍ كَثِيرَةٍ." [مجموع الفتاوی ج ۲ / ص ۱۹۳]

ژباړه: او مرتد د اصلي کافر څخه په ډیرو علتونو بد دی.

۶.امریکا قانون کفري دی خو بیا هم یو نظم لري، هغه یو څه اندازه مراعات کوي خو طالب هر یو په جیب کې خپل کفري قانون لري.

الغرض طالب هم ددین اشغالگر دی، پر وړاندې یې جهاد فرض عین دی.

◆ شیخ الاسلام ابن تیمیة فرمایي: "وإذا دخل العدو بلاد الإسلام فلا ريب أنه يجب دفعه على الأقرب فالأقرب إذ بلاد الإسلام كلها بمنزلة البلدة الواحدة، وأنه يجب النفير إليه بلا إذن والد ولا غريم." [الفتاوى الكبرى ج5/صـ539]

ژباړه: کله چې دښمن د اسلام خاورې ته راننوځي نو بې شکه د دې مقابله اول په نږدې خلکو لازم ده او بیا دوی پسې خلکو، ځکه د اسلام ملکونه ټول د یو ښار مثال لري، او دې جهاد ته وتل د مور پلار، د قرض مالک له اجازې پرته واجب دي.

◆ امام نووي شوافعو له طرفه وايي:"قال أصحابنا الجهاد اليوم فرض كفاية إلا أن ينزل الكفار ببلد المسلمين فيتعين عليهم الجهاد فإن لم يكن في أهل ذلك البلد كفاية وجب على من يليهم تتميم الكفاية." [شرح مسلم ج13/صـ9]

ژباړه: زمونږ اصحاب وايي چې نن ورځې جهاد فرض کفايي دی مګر که کفار د مسلمانانو په يوه علاقه حمله وکړي، نو دغه علاقې خلکو باندې جهاد فرض ګرځي، که چيرته دغه علاقې خلک پوره نه وي نو هغې سره نږدې علاقې خلکو باندې د کافي کيدو په خاطر واجبيږي.

◆ أحناف وايي: "وإياك أن تتوهم أن فرضيته تسقط عن أهل الهند بقيام أهل الروم مثلا بل يفرض على الأقرب فالأقرب من العدو إلى أن تقع الكفاية فلو لم تقع إلا بكل الناس فرض عينا كصلاة وصوم." [الدر المختار مع رد المحتار ج4/صـ124]

ژباړه: دا فکر مه کوه چې د روم خلک راپاڅي نو د هند خلکو څخه هم فرضيت ساقط شو، بلکې اول نزدې علاقې، بيا هغې پسې نزدې خلکو باندې واجبيږي، تر دې چې څومره ضرورت وي، هغومره خلک پوره شي، که چيرته خلک نه پوره کيږي نو په ټولو خلکو د مونځ او روژې پشان فرض گرځي.

بيا وايي: (إن هجم العدو فيخرج الكل ولو بلا إذن) [الدر المختار]

ژباړه: که چيرته دښمن حمله وکړه نو ټول مسلمانان به وځي، اگر که بغير اجازت هم وي. رد المحتار کې وضاحت کوي:

"أي كل من ذكر من المرأة والعبد والمديون وغيرهم قال السرخسي، وكذلك الغلمان الذين لم يبلغوا إذا أطاقوا القتال فلا بأس بأن يخرجوا ويقاتلوا في النفير العام وإن كره ذلك الآباء والأمهات. " [ج 4 صـ 217]

ژباړه: مطلب د ټولو وتل دا دی: ټول هغه خلک چې مخکې ذکر شو لکه زنانه، غلام، قرضه وړی او داسې نور. سرخسي وايي: همدغه شان هغه هلکان چې بلوغ ته نه وي رسيدلي، کله چې د جنګ توان لري نو د دوی وتل او نفير عام کې جنګيدل پروا نه کوي، اګر که مور او پلار يې بد ګڼي.

◆ أصحاب مالك:"والمعنى: وتعين بفجء العدو على كل أحد وإن كان ذلك الأحد امرأة." [حاشية الدسوقي المالكي على الشرح الكبير ج 2/صـ 174]

ژباړه: معنى دا ده چې د دښمن حملې له امله په هر کس باندې

جهاد لازميږي، تر دې چې په زنانه هم لازميږي.

سحنون وايي: "ولا أحب لمن له والدان أن ينفر إلا بإذنهما إلا أن ينزل بمكانه من العدو ما لا طاقة لمن حضر بدفعه فلينفر بغير إذنهما. [التاج والإكليل لمختصر خليل ج 4 صـ 541]

ژباړه: زه دا خوښوم كه چيرته د يو كس مور پلار وي نو د هغوی په اجازت دې لاړ شي، مگر كه د دوی په ځاي داسې دښمن حمله وكړي چې شته كسان يې د مقابلې توان نه لري نو بيا دی د مور پلار اجازت پرته لاړ شي.

◆ ابن قدامة حنبلي وايي: "إذا وجب عليه الجهاد. لم يعتبر إذن والديه؛ لأنه صار فرض عين وتركه معصية، ولا طاعة لأحد في معصية الله.

وكذلك كل ما وجب مثل الحج، والصلاة في الجماعة والجمع، والسفر، للعلم الواجب". [المغني لابن قدامة ج 9 / صـ 209]

ژباړه: کله چې سړي باندې جهاد واجب شي نو بيا د مور پلار اجازت ته اعتبار نشته، ځکه دا اوس فرض عين شو او پريښودل يې ګناه ده، او د الله په نافرمانۍ کې به د هيڅ چا خبره نشي منل کيدای، او همدغه رنګه هر واجب عمل کې لکه حج، د جمعې لمونځ، او د فرض علم لپاره سفر کول.

مونږ تاسې ته نن د الله عزوجل د دين او د خلافت د نصرت دعوت درکوو. الله عزوجل فرمايي: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ [سورة محمد: 7].

اې مسلمانانو همدا مونږ تاسې ته الله وايي، بل چا ته نه وايي، که ډارېږئ، که اسباب او وسائل نه لرئ، ته هوډ او عزم پياوړی کړه، الله فرمايي ستا قدمونه زه مضبوطوم، بنده باندې فقط حرکت دی، نور پکې الله عزوجل برکت اچوي، او منزل ته يې رسوي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ [سورة الصف: 14]

اې په دين او اسلام مين ملګرى يه! آيا تاسې پدې وخت کې د الله عزوجل د دين نصرت ته تيار نه ياست ؟

آيا تاسې کې د اسعد بن زُراره، براء بن معرور، عبد الله بن عمرو، سعد بن عباده، منذر بن عمرو، رافع بن مالک، عبد الله بن رواحه، سعد بن ربيع، عباده بن صامت، أسيد بن حضير، ابو الهيثم بن تيهان، سعد بن خيثمه پشان مناصر مشران نشته، چې هغوئ مکې ته راغلل او نبي عليه السلام څخه يې په مدينه کې د تمکين او اسلامي نظام قائمولو غوښتنه وکړه. او په اسلامي دولت باندې يې ورسره بيعت وکړو ؟

اې مسلمانانو! بیداره اوسئ، په تاسې د نظامي حملو ترڅنګ په وار وار فکري حملې هم کیږي، لکه دا د طالبانو په نوم سیاسي ګوندونه خپلو مقاصدو ته ځان رسولو لپاره تاسې استعمالوي، دا د بهرنیو او داخلي استخباراتو کړی دي، دوی ستاسې احساساتو څخه ناوړه ګټه پورته کوي او ځان واک ته رسوي، لکه د نورو ګوندونو حال ستاسې تر مخې دی، چې آخر یې هم حکومت کې ځانونه وردننه کړل او د سیاست په ونډو د کفر غلامۍ ته راضي شول، نه یې هغه دعوې وي، او نه هم هغه مطالبې، په چوکۍ سره ټول غلي شوي نو دا غورځنګونه هم له تیرو څخه جلا ندي، دا د وطنیت په عقیده سمبال ګوندونه د دموکراسۍ برخه ده، او هیڅکله ستاسې حقوقو ته لاس رسې نه لري.

د مسلمان ژغورنه په اسلام ژغورنه کې ده، په جهاد او قتال کې ده، والله که اسلام او جهاد وي، مسلمان به سرلوړې او په امان وي، چې مونږ تاسې د کتاب او سنت سپیڅلي عقیدې تر سیوري

لاندې ټوپک راواخلو او اسلامي خلافت سره یوځای شو، نو ډیر زر به د خپلو قربانیو ثمره پخپلو سترګو ووینو، ان شاء الله.

د طالبانو حال خو تاسې وکتو، چې ورځ تر بلې د دموکراسۍ په ډن ورګډیږي، نومونه یې د تورو لستونو څخه وځي، هر کافر ترې راضي کیږی، د پاکستان په امر چلیږي.

نو اې ددین اسلام مخورو باعمله علماء کرامو، اې دخپل قوم اولس او دمؤمنو پرګنیو مخلصو اوخیرخواه قومي مشرانو ستاسو هغه تیر دعزت اوغیرت تاریخ هغه دایمان اواسلام ددفاع په خاطر قربانیو نن مونږ دې ته اړ کړي یو چې تاسې ته د اسلامي نظام د نصرت دعوت درکوو.

او مونږ خپلې مطالبې او منهج په لاندې ټکو بیانوو:

(۱) مونږ سل په سله یقیني او کامل شریعت نافذول غواړو.

(۲) مونږ فعلا دهر کافر اومرتد سره قتال اوجهاد فرض عين گڼو.

(۳) مونږ دمسلمانانو دملکونو ترمنځ جوړې شوې دغه پولې، حدود او سرحدونه نړول غواړو.

(۴) مونږ په اسلام اومسلمانانو د شويو ظلمونو او ستمونو غچ اخستل فرض گڼو.

(۶) مونږ په ټولو مسلمانانو غږ کوو چې راشئ او دخليفة المسلمين ابو الحسن الهاشمي القريشي حفظه الله سره بيعت وکړئ او دخلافت اسلامي په قيام کې برخه واخلئ.

(۷) زمونږ داعقيده ده چې دخليفه سره بيعت کول دډيرو احاديثو په بناء واجب دي.

(۸) مونږ دځلور واړه مذاهبو پيروان مسلمانان گڼو، بغير دموجب شرعي نه دهغوی وينه تويول مال او عرض لوټ کول

حرام او ناجايز ګڼو. مونږ په عقائدو کې د خير القرون او سلف صالحينو په نقش قدم روان يو.

(۹) مونږ دمسلمانانو ترمنځه مذهبي تعصبات، قومي او تنظيمي ډله بازي فرقه واريت او اختلافات حرام ممنوع اوناجايز ګنو.

(۱۰) زموږ داعقيده ده چې جهاد به ترقيامته جاري وي او هيڅوک دا حق نه لري چې جهاد منسوخ او يا هم معطل وګرځوي.

(۱۱) مونږ دغل نه چې کله دهغه غلا شرعي نصاب ته ورسيږي، لاس قطع کول واجب ګنو.

(۱۲) مونږ دنکاح لرونکي زناکار دثبوت او اقرار په صورت کې رجم کول واجب ګنو.

(۱۳) مونږ قصاص دقاتل النفس واجب ګڼو چې کله دمقتول وارثان دیت اخستل ترک کړي او یا هم معافي ونه کړي.

(۱۴) مونږ په ځمکه صرف دیو الله عبادت غواړو او دغیرالله عبادت ختمول غواړو، که هغه د قبر پرستۍ په صورت وي او که د شرکي قوانینو نفاذ په صورت وي، او زمونږ دجهاد غایه او غرض هم همدا دی.

(۱۵) مونږ دځمکي له مخ څخه دشرک او کفر ټول مراکز او آثار ختمول فرض ګڼو اګر که دیو ساعت دپاره هم زموږ وسع بر شي.

(۱۶) مونږ دځمکي په سر دهیڅ کفري او طاغوتي ملکونو، حکومتونو اوشبکو سره اړیکي نه لرو او دغه کار کفر او ردت ګڼو.

(۱۷) مونږ دژوند هره وړه او غټه فيصله په قرآن او سنت کول غواړو.

(۱۸) مونږ دخلور واړه مذهبونو امامان ددين امامان ګڼو، فضيلت، احترام او عزت کول يې ديني او ايماني فريضه ګڼو، بې ادبي او ګستاخي يې حرامه او موجب دتعزير او سزا ګڼو، خو معصوم عن الخطأ يې نه ګڼو، د خطا په صورت کې يې تابعداري ناروا ګڼو.

(۱۹) ترڅو چې دمسلمانو ملکونه دکفارو دتسلط او دطاغوتي، شرکي او وضعي قوانينو او مرتدو حاکمانو څخه نه وي آزاد شوی، نو تر هاغه وخت پورې جهاد فرض عين او تخلف کول ترينه کبيره ګناه ګڼو.

(۲۰) او له هغه څخه وروسته دکفارو په ملکونو حملې کول او

هغوی سره قتال کول فرض کفايي ګڼو، چې دبعضو په کولو سره دبعضو نورو ذمه فارغه حسابيږي.

الغرض دا او داسې نور هغه مسايل او احکام چې شريعت پرې يو مسلمان مکلف ګرځولی، هغه ټول خپل منهج او عقيده ګڼو نو په دی اساس له تاسو پوره اميد او طمعه لرو چې ددی احکامو دتنفيذ او حاکميت لپاره خپلې وسعې او استعدادونه دخپلو مجاهدينو سره چې ستاسو بچي او ورونه دي، په شريکه په کار واچوئ او داسلامي خلافت اوشرعي نظام دقيام په جدوجهد کې دصحابه کرامو او تابعينو هغه تاريخ راژوندی کړئ دکوم تاريخ په ژوندي کيدو او تکراريدو سره دکفر ژوند او دبدبه له خاورو سره خاورې کيږي، ستاسې اسلامي ورونو داسلامي دولت او خلافت مجاهدينو په شام، عراق، غرب افريقا، وسط افريقا، ليبيا، سيناء، قوقاز، فلپين، صومال وغيره ولاياتو کې دالله په خاص مرسته او توفيق سره کفر او ردت دي

ته مجبور کړی دی چې اوس عنقریب له اسلامی دولت نه امن وغواړي او پدې شکل يې د روغې او صلح په نوم ډيرى قسم قسم حربې او دسيسې هم په کار واچولې او دوی خپله کفري ميډيا دخلافت په خلاف هرقسم پروپيګنډو لپاره شپه او ورځ استعمال کړه، خو چې کله په نايجيريا، صومال، مالي، بورکينافاسو ، کانګو وغيره افريقايي ممالکو کې مسلمانانو ته ښکاره شوه چې اسلامي دولت او خلافت يقيني حق او ريښتونې جماعت دی او دا يقيني هغه جماعت دی چې دکفارو نه دمسلمانانو غچ او انتقام اخلي او دالله په ځمکه شرعي نظام حاکم کول غواړي نو په ډليز او اجتماعي شکل سره قومونه قومونه دخلافت سره يوځای شول او دخليفة المسلمين سره يې په دې فرض عين جهاد بيعتونه وکړل او دخلافت لښکر وګرځيده، چې کفري ملتونو دغه خطر محسوس کړ او دافريقې تحالف کوشش يې وکړو خو باذن الله دمسلمانانو دغه

اتفاق کې الله دومره خیر او برکت واچولو چې په سلګونو مربع
کلو میتره ځمکه اوس دخلافت او دشریعت دحاکمیت دسیوري
لاندې راغلې ده او هره ورځ په درجنونو کفار نصاری وغیره او
مرتدین دجهنم کندو ته لیږل کیږي، چې مالونه یې دمومنانو
غنیمت اوجایدادونه یې تمکین او فتح ګرځي، او د افریقا
مشهور خارجي ډله بوکوحرام چې د عام مسلمانانو تکفیر به
یې کاوو، د هغه فتنې څخه یې هم عام مسلمانان خلاص کړل،
والحمد لله رب العالمین او داتفاق اتحاد دسیوري لاندې د یو نبوي
بیرغ، یو امیر، او یو صف کې دجهاد او مجاهدینو سره
دملګرتیا او د شرعي نظام په نافذیدو کې له تاسو نه په احترام
سره هیله او امید کیږي چې راپورته شئ او دشرعي حاکمیت
هغه ارمان پوره کړئ دکوم چې له مودو مودو ستاسو په زړونو
کې نیمګړی او نیمه خوا پاتې شوی دی.

وجزاكم الله خيرا.

وصل اللهم وسلم على نبينا محمد صلى الله عليه وسلم وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

" سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ "